

Opinia
do ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych
(druk nr 1277)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest określenie warunków bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację na obszarach wodnych, wskazanie podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego (wraz z określeniem zakresu ich obowiązków i uprawnień oraz zasad finansowania ich działalności), wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa osobom pływającym, kąpiącym się lub uprawiającym sport lub rekreację na obszarach wodnych, a także określenie zasad nadzoru i kontroli nad ratownictwem wodnym.

W opinii wnioskodawców nowe rozwiązania są niezbędne "w związku ze stale wzrastającym zainteresowaniem turystów aktywnym wypoczynkiem nad wodami oraz rosnącym zainteresowaniem inwestorów rozwojem infrastruktury rekreacyjnej". Zdaniem wnioskodawców aktualne regulacje dotyczące bezpieczeństwa nad wodami "nie uwzględniają różnic związanych ze specyfiką obszarów wodnych oraz pomijają konieczność uregulowania kwestii dotyczących określenia podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie warunków bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne". Dotychczas problematyka bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne oraz sprawy dotyczące ratownictwa wodnego regulowane były: ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie oraz czasowo utrzymanymi w mocy rozporządzeniami: Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych, warunków ich wykonywania przez inne

organizacje ratownicze oraz rodzaju i wysokości świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym w związku z udziałem w akcji ratowniczej.

Przez obszar wodny ustawodawca rozumie - wody śródlądowe oraz wody przybrzeżne w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, a także kąpielisko, miejsce wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o powierzchni powyżej 100 m².

Opiniowana ustawa m.in.:

- 1) określa obowiązki osób przebywających na obszarach wodnych;
- 2) wskazuje na czym polega zapewnienie bezpieczeństwa na obszarach wodnych oraz określa podmioty za to odpowiedzialne;
- 3) formułuje katalog zadań zarządzającego kąpieliskiem, pływalnią lub innym obiektem;
- 4) przyjmuje zasadę, iż ratownictwo wodne będą mogły wykonywać wyłącznie podmioty, które uzyskają zgodę ministra właściwego do spraw wewnętrznych (ustawa określa procedurę uzyskania takiej zgody);
- 5) określa na czym mogą polegać działania ratownicze;
- 6) formułuje katalog zadań podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego oraz obowiązki ratowników wodnych;
- 7) przyjmuje zasadę, iż organizowanie i finansowanie działań ratowniczych na kąpieliskach, pływalniach oraz w innych obiektach, należy do zarządzającego obiektem (ustawa określa zadania zarządzającego obiektem dotyczące organizowania działań ratowniczych);
- 8) określa zasady zlecania podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego realizacji zadań publicznych z zakresu ratownictwa wodnego oraz dofinansowywania tych zadań z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
- 9) przyjmuje, iż nadzór nad ratownictwem wodnym sprawować będzie minister właściwy do spraw wewnętrznych (ustawa określa katalog czynności nadzorczych, które będzie mógł podjąć minister oraz tryb przeprowadzania kontroli podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego);
- 10) określa zasady usuwania i przechowywania statku lub innego obiektu pływającego, w przypadku gdy kierowała nim osoba po użyciu alkoholu, środka działającego podobnie do alkoholu lub będąca pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Konsekwencją uchwalenia opiniowanej ustawy są zmiany w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

W przepisach przejściowych przyjęto, iż podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego na podstawie przepisów dotychczasowych będą mogły prowadzić działalność w zakresie ratownictwa wodnego do czasu uzyskania zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2012 r. Ponadto osoby, które uzyskały uprawnienia ratownika lub instruktora z zakresu ratownictwa wodnego na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowają swoje uprawnienia, a osoby, które rozpoczną uzyskiwanie uprawnień ratownika lub instruktora z zakresu ratownictwa wodnego przed dniem wejścia w życie opiniowanej ustawy, kontynuować będą uzyskiwanie uprawnień na podstawie dotychczasowych przepisów.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem przepisów określających zasady dofinansowywania z budżetu państwa zadań podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego, które to przepisy wejdą w życie 1 stycznia 2013 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 95. posiedzeniu w dniu 1 lipca 2011 r. Projekt ustawy był przedłożeniem sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (druk sejmowy nr 3448).

W trakcie prac sejmowych nad wniesionym do łaski marszałkowskiej projektem uległ on daleko idącym zmianom zarówno w aspekcie merytorycznym, jak i techniczno-legislacyjnym. W rezultacie uchwalona ustawa w sposób zasadniczy różni się od przedłożenia (zmianie uległ zakres przedmiotowy i podmiotowy aktu; w zasadzie każdy przepis projektu został zmodyfikowany; projekt zawierał 15 artykułów, ustawa zawiera natomiast 31 artykułów).

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 2 pkt 1 – definicja pojęcia "obszar wodny" rodzi wątpliwość, czy ustawodawca nie sformułował jej zbyt ogólnie. Można zastanawiać się czy definicją tą należy objąć wszystkie wody śródlądowe oraz wody przybrzeżne, czy też wyłącznie te, które wykorzystywane są do pływania, kąpieli lub uprawiania sportu lub rekreacji. Na to ostatnie może wskazywać przedmiot ustawy oraz przepisy merytoryczne ustawy, które odnoszą się w zasadzie tylko do takich obszarów wodnych, które wykorzystywane są

właśnie w takim celu. Właściwie sformułowana definicja jest warunkiem właściwej komunikacji pomiędzy ustawodawcą i interpretatorem tekstu normatywnego. Nie można bowiem zapominać, iż środek techniki prawodawczej jakim jest definicja służy m.in. dokonaniu przez ustawodawcę tzw. wykładni autentycznej. Definicja nie może rodzić wątpliwości interpretacyjnych. Jednoznacznie musi wskazywać co mieści się w zbiorze nazwanym przez ustawodawcę określonym pojęciem. Istotne elementy tego zbioru lub informacje zasadnicze z punktu widzenia ustalenia zakresu tego zbioru muszą wynikać wprost ze sformułowanej definicji.

Propozycja poprawki:

w art. 2 w pkt 1 po wyrazach "przez to" dodaje się wyrazy "wykorzystywane do pływania, kąpienia się lub uprawiania sportu lub rekreacji";

- 2) art. 2 pkt 1 – wydaje się, iż wolą ustawodawcy jest, aby obszarem wodnym były obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² (zob. art. 14 ust. 1), a nie nieckami basenowymi, z których każda ma powierzchnię większą niż 100 m².

Propozycja poprawki:

w art. 2 w pkt 1 po wyrazach "basenowymi o" dodaje się wyraz "łącznej";

- 3) art. 2 pkt 4 – analizując definicje pojęcia "ratownik wodny" nasuwa się pytanie co ustawodawca chciał osiągnąć formułując warunek, że osoba będąca ratownikiem wodnym musi być członkiem podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego. Czy wolą ustawodawcy jest ograniczenie kręgu podmiotów, które będą mogły wykonywać ratownictwo wodne do tych, które mają członków (czyli stowarzyszeń i spółdzielni)? Jeśli tak, ograniczenia podmiotowe we wskazanym zakresie powinny być zawarte w art. 8 opiniowanej ustawy. Sformułowanie ewentualnych poprawek wymaga ustalenia woli ustawodawcy w tym zakresie;
- 4) art. 2 pkt 2 – w związku z definicją pojęcia "wypadek" nasuwa się pytanie, czy wolą ustawodawcy jest, aby wypadkiem było również nagłe zdarzenie, które wystąpiło podczas pływania lub kąpienia się? W art. 1 w pkt 1 i 3 ustawodawca rozróżnił bowiem pływanie, kąpanie oraz uprawianie sportu lub rekreacji na obszarach wodnych.

Propozycja poprawki:

w art. 2 w pkt 2 po wyrazie "podczas" dodaje się wyrazy "pływania, kąpienia lub";

- 5) art. 3 pkt 4 – mając na względzie, iż w języku prawnym "użytkowanie" oznacza jedno z ograniczonych praw rzeczowych proponuje się dokonanie niżej zaproponowanej zmiany redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

w art. 3 w pkt 4 wyraz "użytkowania" zastępuje się wyrazami "korzystania ze";

- 6) art. 4 ust. 1 pkt 2 – w przepisie tym mówi się o uprawianiu turystyki na obszarach wodnych, a nie konsekwentnie jak np. w art. 1 pkt 1 i 3, czy też art. 4 ust. 1 pkt 1 – rekreacji. Mając na względzie zapewnienie konsekwencji terminologicznej w obrębie ustawy proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 4 w ust. 1 w pkt 2 wyraz "turystyki" zastępuje się wyrazami "rekreacji";

- 7) art. 5 i art. 6 - w związku z tym, iż przepisy te zawarto w rozdziale pt. "Bezpieczeństwo na obszarach wodnych" powinny zawierać normy dotyczące generalnie bezpieczeństwa na wszystkich obszarach wodnych rozumianych zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1. Wskazane przepisy w kształcie przyjętym przez Sejm powodują, że obowiązki zarządzającego wynikające z art. 5 ust. 1 nie będą dotyczyły zarządzającego innym miejscem wykorzystywanym do kąpieli, a uprawnienia zarządzającego wynikające z art. 6 nie będą przysługiwały zarządzającemu innym obiektem dysponującym nieckami basenowymi o powierzchni 100 m². Nie wydaje się to być zgodne z wolą ustawodawcy, w związku z tym proponuje się – analogicznie do art. 3 i art. 7 – bardziej generalne sformułowanie tych przepisów i uczynienie ich adresatami zarządzającego obszarem wodnym. Jednocześnie można by rozważyć dodanie w art. 4 w ust. 2 części wspólnej, która przesądziłaby, że zarządzającym obszarem wodnym jest podmiot odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa na obszarze wodnym.

Propozycja poprawek:

- w art. 4 w ust. 2 w pkt 3 skreśla się kropkę i dodaje się część wspólną w brzmieniu:
"- zwani dalej "zarządzającym obszarem wodnym".";
- w art. 5:
 - a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy "kąpieliskiem, pływalnią lub innym obiektem" zastępuje się wyrazami "obszarem wodnym",

- w pkt 1 i 2 wyrazy "kąpieliska, pływalni lub innego obiektu" zastępuje się wyrazami "obszaru wodnego",
 - b) w ust. 2 wyrazy "korzystająca z kąpieliska, pływalni lub innego obiektu" zastępuje się wyrazami "pływająca, kąpiąca się lub uprawiająca sport lub rekreację na obszarach wodnych";
 - w art. 6 wyrazy "kąpieliskiem, pływalnią oraz innym miejscem wykorzystywanym do kąpiele" zastępuje się wyrazami "obszarem wodnym";
- 8) art. 6 – nasuwa się pytanie, jakie konsekwencje poniesie osoba, której zachowanie wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości lub jest pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych, niestosująca się do zakazu albo ządania, o których mowa w art. 6? Ustawa o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich formułuje zakaz uprawiania narciarstwa lub snowboardingu na zorganizowanym terenie narciarskim w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, przyznaje zarządzającemu zorganizowanym terenem narciarskim prawo odmowy wstępu lub "wyproszenia" takiej osoby ze zorganizowanego terenu narciarskiego oraz formułuje sankcję karną za uprawianie narciarstwa lub snowboardingu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.
- Ponadto rodzi się wątpliwość dlaczego w art. 6 opiniowanej ustawy ustawodawca stanowi o środkach odurzających i substancjach psychotropowych, a w analogicznej regulacji w ustawie o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich wyłącznie o środkach odurzających.
- 9) art. 8 ust. 3 pkt 1 – w analogicznym przepisie art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich wymaga się, aby we wniosku o zgodę na wykonywanie ratownictwa górskiego podawać siedzibę podmiotu. W analizowanym przepisie to pominięto. W związku z tym, iż – co do zasady – racjonalny ustawodawca podobne powinien regulować analogicznie proponuje się przyjęcie niżej zaproponowanej poprawki.
- Propozycja poprawki:
- w art. 8 w ust. 3 w pkt 1 po wyrazie "podmiotu" dodaje się wyrazy ", siedzibę";
- 10) art. 9 pkt 6 – mając na względzie jednoznaczność przepisu oraz skorelowanie z analogicznym uregulowaniem w ustawie o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na

zorganizowanych terenach narciarskich proponuje się przyjęcie niżej zaproponowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

- w art. 9 w pkt 6 po wyrazie "przekazania" dodaje się wyrazy "osoby, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych,";

albo w przypadku nieuwzględnienia zaproponowanej poprawki do art. 10 ust. 3 pkt 1 i ust. 5

- w art. 9 w pkt 6 po wyrazie "przekazania" dodaje się wyraz "poszkodowanego";

- 11) art. 10 ust. 3 pkt 1 i ust. 5 – analogicznie, jak w przypadku ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich proponuje się odstąpienie w opiniowanej ustawie od posługiwania się pojęciem "poszkodowany". Należy zwrócić uwagę, iż określenie "poszkodowany" ma na gruncie systemu prawnego określone znaczenie wynikające z ustawy – Kodeks cywilny i w związku z tym posługiwanie się tym określeniem w innym niż kodeksowe znaczeniu również należy uznać za niewłaściwe. Niżej zaproponowana poprawka ma na celu również skorelowanie terminologii opiniowanej ustawy i ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Propozycja poprawki:

w art. 10:

- a) w ust. 3 w pkt 1 wyraz "poszkodowanego" zastępuje się wyrazami "osoby, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych",
- b) w ust. 5 w pkt 1 wyraz "poszkodowanemu" zastępuje się wyrazami "osobie, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych";

- 12) art. 10 ust. 3 – czy zgodne z wolą ustawodawcy jest, aby rejestr działań ratowniczych nie zawierał informacji o czasie i miejscu przekazania osoby, której udzielono pomocy jednostkom systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne lub innym służbom oraz informacji o rodzaju doznanego urazu lub zachorowania osoby, której udzielono pomocy? W analogicznych rejestrach, które będą prowadzone na podstawie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich tego rodzaju informacje będą zamieszczane.

- 13) art. 10 ust. 5 pkt 2 – proponuje się skorelowanie wskazanego przepisu z art. 7 ust. 5 pkt 2 i art. 36 ust. 4 pkt 2 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Propozycja poprawki:

w art. 10 w ust. 5 w pkt 2 wyrazy "- uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów" zastępuje się wyrazami "w związku z prowadzonym przez nie postępowaniem";

- 14) art. 12 pkt 1, 3, 4 i 7 - w przepisach tych określono niektóre obowiązki ratowników wodnych. Z pkt 1 wynika, iż obowiązkiem ratownika będzie wyłącznie obserwowanie obszaru wodnego będącego kąpieliskiem albo pływalnią. W związku z tym nasuwa się pytanie dlaczego ustawodawca nie odniósł obowiązku tego do innych obszarów wodnych, z których korzysta się w celu pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji? Z przepisu pkt 3 wynika, iż ratownik wodny będzie określał głębokość wyłącznie obszaru wodnego będącego kąpieliskiem. Czy rozwiązanie takie jest zgodne z wolą ustawodawcy? Analogiczną uwagę można odnieść do pkt 7, który nakłada obowiązek reagowania na wszelkie wypadki naruszenia regulaminu obowiązującego na terenie kąpieliska lub pływalni i pomija inne obszary wodne, na których obowiązują określone zasady korzystania z obszaru wodnego. Zakładając, iż wskazane wyżej obowiązki dotyczyć będą wszystkich obszarów wodnych wykorzystywanych do pływania, kąpieli, uprawiania sportu lub rekreacji należałoby rozważyć wprowadzenie niżej zaproponowanej poprawki. Podobne wątpliwości związane są z pkt 4. Z przepisu tego wynika, iż ratownik obowiązany będzie do kontroli stanu urządzeń oraz sprzętu, które zapewniają bezpieczeństwo osób kąpiących się. Uwzględniając, że oprócz kąpieli obszar wodny może być wykorzystywany do pływania, a także uprawiania sportu lub rekreacji, rodzi się pytanie dlaczego pkt 4 nie odnosi się to tych form aktywności na obszarach wodnych? Należy też zwrócić uwagę, iż ustawodawca niekonsekwentnie posługuje się w ustawie pojęciami "zasady korzystania z obszaru wodnego" oraz "obowiązujący regulamin". Analiza przepisów prowadzi do wniosku, iż pojęcia te oznaczają to samo, a w związku z tym - kierując się § 10 Zasad techniki prawodawczej - należałoby uściślić terminologię ustawy.

Propozycja poprawek:

- w art. 12:

- a) w pkt 1 wyrazy "kąpieliska, pływalni" zastępuje się wyrazem "wodnego",

- b) w pkt 3 skreśla się wyrazy "dla danego kąpieliska",
- c) w pkt 4 wyrazy "kapiących się" zastępuje się wyrazami "pływających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację",
- d) w pkt 6 wyrazy "przekroczeń obowiązującego regulaminu" zastępuje się wyrazami "naruszeń zasad korzystania z obszaru wodnego",
- e) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
"7) reagowanie na przypadki naruszania zasad korzystania z obszaru wodnego";

15) art. 13 – przepis ten przyznaje ratownikowi wodnemu, prowadzącemu działania ratownicze, ochronę przewidzianą dla funkcjonariuszy publicznych. Zestawiając ten przepis z regulacjami ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym pojawia się wątpliwość, czy i w jakim zakresie art. 5 ust. 2 tej ustawy będzie stosowny do ratowników wodnych? Przepis ten stanowi, iż osoba udzielająca pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz podejmująca medyczne czynności ratunkowe może poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego. Zakładając, iż wolą ustawodawcy jest stosowanie art. 5 ust. 2 również do ratowników wodnych oraz w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie proponuje się przyjęcie niżej zaproponowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. W przypadku gdy prowadzone przez ratownika wodnego działania ratownicze polegają na udzieleniu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podjęciu medycznych czynności ratunkowych może on poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.";

16) art. 14 – w związku z tym przepisem nasuwa się pytanie, kto będzie organizował i finansował działania ratownicze na innych niż wskazane w art. 14 ust. 1 obszarach wodnych wykorzystywanych do pływania, kąpeli, uprawiania sportu lub rekreacji (np. w miejscach wykorzystywanych do kąpeli). Rozdział 4 - Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych powinien odpowiadać na wszystkie pytania dotyczące spraw

mieszczących się w przedmiocie regulacji tego rozdziału. Jednym z dopuszczalnych rozwiązań jest, zakładając iż rozdział 4 dotyczy organizowania i finansowania działań ratowniczych na wszystkich obszarach wodnych, odniesienie przepisów w nim zawartych nie do poszczególnych elementów zbioru "obszar wodny", ale do obszaru tego w ogólności (w uwadze 7 tej części opinii zaproponowano dodanie przepisu przesądzającego, o tym iż zarządzającym obszarem wodnym jest podmiot odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa na tym obszarze). Ponadto przepisy sformułowane w art. 14 w ust. 4 – 7 nie mieszczą się w przedmiocie regulacji rozdziału, w którym są one zawarte. Z analizy ustawy wynika, iż powinny być one zawarte w rozdziale 2 – Bezpieczeństwo na obszarach wodnych.

Propozycja poprawek:

- w art. 5 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Do obowiązków zarządzającego obszarem wodnym należy:

- 1) w przypadku kąpieliska, pływalni oraz innych obiektów dysponujących nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m²:
 - wytyczanie strefy dla umiejących i nieumiejących pływać,
 - wydzielanie brodzika dla dzieci;
- 2) zapewnienie stałej kontroli lustra wody przez ratowników wodnych;
- 3) utworzenie stanowiska do obserwacji lustra wody z brzegu i od strony wody;
- 4) wyposażenie w sprzęt ratunkowy i pomocniczy oraz urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze (wzrokowe i słuchowe);
- 5) oczyszczanie powierzchni dna obszaru przeznaczonego do kąpieli z wszelkich przedmiotów mogących spowodować skaleczenie lub inny wypadek;
- 6) upowszechnianie zasad korzystania obszaru wodnego;
- 7) zapewnianie przekazywania informacji o dopuszczalności lub zakazie korzystania z obszaru wodnego.";

- po art. 7 dodaje się art. 7a – 7c w brzmieniu:

"Art. 7a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące liczby ratowników wodnych zapewniających stałą kontrolę lustra wody na obszarze wodnym biorąc pod uwagę wielkość obszaru wodnego oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom na nim przebywającym.

Art. 7b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące wyposażenia obszarów wodnych w sprzęt ratunkowy i pomocniczy, urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze oraz sprzęt medyczny, leki i artykuły sanitarne, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom korzystającym z tych obiektów.

Art. 7c. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinna odpowiadać woda na pływalniach, a także częstotliwość pobierania próbek wody, metodyki referencyjne analiz i sposób oceny, czy woda odpowiada wymaganym warunkom, oraz sposób informowania ludności o jakości wody na pływalniach, uwzględniając ochronę zdrowia publicznego oraz potrzebę dostarczania społeczeństwu informacji w tym zakresie.";

- w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych na obszarach wodnych należy do zarządzającego tym obszarem.",

b) w ust. 3 wyrazy "kąpieliskiem, pływalnią oraz innym obiektem," zastępuje się wyrazami "obszarem wodnym",

c) skreśla się ust. 4 – 7;

17) art. 16 ust. 2 pkt 2 – poprawka redakcyjna.

Propozycja poprawki:

w art. 16 w ust. 2 w pkt 2 wyraz "Ocenię" zastępuje się wyrazami "Oceny";

18) art. 18 ust. 2 – przepis ten jest zbędny. Oczywiście jest bowiem, że pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest obowiązany realizując zadania stosować się do wszystkich przepisów powszechnie (i wewnętrznie) obowiązujących, których jest adresatem. Ponadto odesłanie sformułowane w przepisie jest niezgodne z § 156 Zasad techniki prawodawczej, który określa m.in. zasady formułowania odesłań zewnętrznych w akcie normatywnym. Analizowany przepis może być również uznany za sprzeczny z § 4 ust. 4 Zasad techniki prawodawczej (w ustawie nie można zamieszczać przepisów nakazujących stosowanie innych aktów normatywnych).

Propozycja poprawki:

w art. 18 skreśla się ust. 2;

- 19) art. 19 ust. 2 – w przepisie tym mowa jest o protokole przebiegu i wyników oględzin. Analogiczny art. 40 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich mówi zaś o protokole oględzin. Mając na względzie konieczność zapewnienia konsekwencji zarówno terminologicznej, jak i w zakresie sposobu regulacji podobnych kwestii należy ujednoczyć ustawy w tym zakresie.

Propozycja poprawki:

w art. 19 w ust. 2 skreśla się wyrazy "przebiegu i wyników";

- 20) art. 20 – proponuje się przyjęcie poprawki korelującej terminologię art. 20, art. 21 i art. 22 (nakaz zachowania konsekwencji terminologicznej wynikający z §10 Zasad techniki prawodawczej).

Propozycja poprawki:

- w art. 20:

a) w ust. 1 po wyrazie "protokół" dodaje się wyraz "kontrolni" oraz po wyrazie "Protokół" dodaje się wyraz "kontrolni",

b) w ust. 3 i 4 po wyrazie "protokół" dodaje się wyraz "kontrolni";

- w art. 22 po użytym dwukrotnie wyrazie "protokołu" dodaje się wyraz "kontrolni" oraz po wyrazie "protokole" dodaje się wyraz "kontrolni";

- 21) rozdział 6 – w rozdziale 6 określono zasady usuwania statku albo innego obiektu pływającego w przypadku gdy kierowała nim osoba po użyciu alkoholu, środka działającego podobnie do alkoholu lub będąca pod wpływem środków odurzających lub psychotropowych. Analiza przepisów tego rozdziału oraz art. 1 ustawy, który określa zakres przedmiotowy ustawy, może budzić wątpliwości co do tego, czy przepisy dotyczące usuwania statku albo innego obiektu pływającego mieszczą się w zakresie ustawy. Dokonując takiej oceny trzeba mieć na względzie § 3 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej, który nakazuje ustawodawcy zachowanie konsekwencji w odniesieniu do wyznaczonego (przez niego samego) zakresu przedmiotowego i podmiotowego aktu. Dążąc do wyeliminowania wątpliwości w tym zakresie proponuje się uzupełnienie art. 1 ustawy przez wskazanie, iż opiniowany akt reguluje również kwestie związane z usuwaniem statku albo innego obiektu pływającego.

Propozycja poprawki:

w art. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

"5) zasady i tryb usuwania, przechowywania, wydawania oraz orzekania przypadku statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji.";

22) art. 23 ust. 1 – poprawka redakcyjna.

Propozycja poprawki:

w art. 23 w ust. 1 wyraz "będące" zastępuje się wyrazem "będąca";

23) art. 23 ust. 4 – w celu skorelowania ze sobą terminologii w obrębie art. 24 należałoby przyjąć niżej sformułowaną poprawkę. W art. 24 mówi się bowiem konsekwentnie o strzeżonym porcie lub przystani, a nie o strzeżonym porcie lub przystani dla statków.

Propozycja poprawki:

w art. 23 w ust. 4 skreśla się wyrazy "dla statków";

24) art. 26 ust. 2 – mając na względzie skutki jakie może wyrzucić fakt nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia należałoby rozważyć dodanie do ustawy przepisu obligującego do zamieszczenia w powiadomieniu pouczenia o skutkach nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego w terminie. Analogiczne rozwiązanie (dodane poprawką senacką) zawiera ustawa – Prawo o ruchu drogowym w art. 130a ust. 10.

Propozycja poprawki:

w art. 26 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

"Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji w terminie.";

25) art. 26 ust. 7 – kierując się § 156 Zasad techniki prawodawczej oraz mając na względzie sposób sformułowania art. 25 ust. 3 opiniowanej ustawy proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 26 w ust. 7 wyraz "przepisach" zastępuje się wyrazami "ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r.";

26) art. 26 ust. 8 – poprawka redakcyjna.

Propozycja poprawki:

w art. 26 w ust. 8 skreśla się wyraz "ewentualnie";

27) art. 27, art. 28 i art. 31 – problemy związane ze zróżnicowaniem terminów wejścia w życie opiniowanej ustawy oraz ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich omówione zostały w opinii dotyczącej tej ostatniej ustawy (opinia do druku 1276; zaproponowano w niej dwa możliwe warianty wyeliminowania sygnalizowanych problemów). We wskazanej opinii podniesiono również kwestię skutków uchylecia art. 40 ustawy o sporcie dla art. 11c ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i zaproponowano przyjęcie stosownej poprawki.

Jakub Zabielski

Główny legislator